

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Ak! hvor forandret!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 216. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518663136/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

fleste Dameblikke til sig, taaget S..... ogsaa var en smuk Karl, og jeg halvsjette Tomme længere end nogen af dem.

Men for at være oprigtig maac jeg tilstaae: det var ikke ene Længsel efter en Ungdomsven, der drog mig; i den Egn, hvor han nu levede, havde jeg for 19 Aar siden oplevet min tyvende Kjerlighedshistorie; det var der, hvor jeg saae *Maren* den anden,* den dejlige, den englelige *Maren Lammestrup*, Perlen blandt de viniliske Piger. Det var der, hvor jeg tyvende Gang bortsjænkede mit ømme Hjerter, hvor jeg fik det tyvende Gang heelt og holdent tilbage. Tillad mig, skjønne Læserinde! at fortælle mit uskyldige Eventyr! –

Ruricolus og jeg gjorde en Sommerudflugt fra Stadens Volde, for at sprede nogle Lygglum over Venedelboernes Peninsul. (Vor Sørejse indtil Aalborg fortjener en særskilt Beskrivelse, der med Musernes Hjælp ej heller skal udeblive, naar jeg først ved Gjennemlæsningen af vore store Mønstere i dette Fag har perfectioneret mig lidt i Rejsestilen.) Vi to Kjøbenhavnere – jeg en indfødt, han en naturaliseret – gjorde Opsigt ved Vildmosen: vore bredskyggede Hatte, sorte Veste og lange Buxer tildrog sig fortjent Beundring. Kun Proprietæren Hr. *Mads Lammestrup* paa Tyreholm – en raac, udannet og plat Personage – tillod sig at scoptisere over vor Dragt. Det var førstegang man i Vensyssel saa lange gule Nankins Buxer med ditto Gamacher hvis Flipper naaede lige ud til Tærne: den Tølper sammenlignede os med pojfodede Handuer. Hans Datter *Maren*, den søde Due, udfandt en skjønnere Lighed, nemlig i vor forlibte Ømhed, og kjælnen Kurren; ja jeg tilskrev – og det vist ikke uden god Grund – disse samme gule Gamacher en stor Deel af den Lykke, vi to Cavalierer gjorde hos hende og de øvrige Vinilerinder.

Mit Hjerter er af Svamp – nej! den Lignelse halter; thi vel fænger det hastigt, men forbrænder ikke; Svampen brænder kun eengang, mit Hjerter saa tidt det skal være. – Mit Hjerter er af Krud – dog det passer heller ikke; det tændes vel i et Øjeblik, men ganske blidt og stille, uden Røg og uden Knald. – Nu da: saa maac mit Hjerter være af Asbest – hm! det duer ligesaaalidet, for Asbesten brænder jo slet ikke. Velan! saa vil jeg uden Lignelse og uden nogensombelst Figur sige: at

* Maac endelig ikke forvexles med *Maren* den 1ste, Stadsinuskantens Datter. See Nordlyset for 1827, Febr. Heftet, Side 233.